

Izvješće s putovanja 17. srpanj – 02. kolovoz

14 dana sam se zadržao u Hrvatskoj kako bih vidio je li se na mjestima koja smo 03. lipnja u tako strašnom stanju zatekli nešto promijenilo na bolje. Osim toga sam htio vidjeti Brankovo sklonište u Čakovcu i malo mu pomoći. Darovane deke, košare, ogrlice, lijekovi i povezi koje sam donio iz Njemačke podijelio sam ravnomjerno Branku i udruzi "Noina arka" u Zagrebu.

Sklonište za životinje koje uzdržava Brankova i Lillina (Brankova supruga) udruga je jedan odličan prostor sa otprilike 200 pasa i 70 mačaka. Prostor za mačke je bez problema integriran u sklonište. Psi i mačke slažu se dobro, odijeljeni samo ogradom. Općenito zrači iz skloništa sreća i zadovoljstvo. Imao sam kontakt sa svim pisma, svi su dobroćudni. Branko je sa puno mašte i ideja životinjama omogućio dobar opstanak dok, nadamo se uskoro, ne nađu novu obitelj. Najveće probleme u skloništu predstavljaju psi iz Zadra jer nisu zdravi. Puno posjeta veterinaru prouzrokuju visoke troškove i naponi nisu uvijek uspješni – nažalost. Od 10 štenaca ženke labradora koji su spašeni iz olupine auta u Zadru, preživjelo ih je samo 3 – Parvo – Carko, mužjak iz Benkovca sa ozbiljnim ugriznim ranama je potpuno ozdravio i igra se sa ostalim štencima u skloništu. Njegove rane su još jednom šivane jer se u Benkovcu na njemu okušao grubi veterinar za stoku.

mali pregled skloništa u Čakovcu

Donacije za Čakovec su potrebne i u dobrim su rukama, u to sam se osobno uvjerio.

U Benkovcu sam razgovarao sa gradonačelnikom, uz Aninu pomoć. Nešto se poboljšalo, ali ni izdaleka dovoljno. Jure, novi njegovatelj, je nešto sigurniji u ophođenju sa psima. U taj zadatak je "bačen" bez ikakvog predznanja. U jednoj od drvenih kuća je za štence napravio veći boks, što znači više mjesta i više hlada. Ana i ja smo bili dojma da se gradonačelnik u Jure trude, ali da nemaju potrebno znanje. Ana je sada preuzela ulogu savjetodavaoca, a osim toga je Dolores (Lovran) često tamo kako bi vidjela je li sve u redu.

Trenutno je tamo 50 pasa. Brinemo se zbog 3 skotne kuje koje će uskoro ošteniti. One trebaju zaštićeno mjesto gdje se mogu ošteniti, kao i mjesto za sebe i štence dok ih eventualno Branko od tamo ne preuzme. Branko je 27.07. od tamo preuzeo 5 štenaca i jednu prekrasnu ženku mađarskog lovačkog psa – još 2 psa koja su trebala doći iz Zadra je Marijana odbila dati. No zato su mogla doći još 2 mačića koja su izbačena na ulicu. U Zadru se doduše isto dosta toga poboljšalo, betonska površina je oslobođena od smeća i ograđena su 2 nova područja, ali medicinska briga je slaba i Marijana je jako težak čovjek jer se ne brine uvijek za interes životinja, već često daje prednost vlastitim interesima.230

pogled na prilaz skloništu

Sada je tamo 230 pasa i trebala bi biti sretna za svakog psa koji od tamo može otići. Ndamo se da

se već ove godine može početi sa gradnjom skloništa u Zadru. O tome sam vodio nekoliko razgovora sa odgovornima u Zadru.

slobodni prostor za štence sa newfoundlander-nadzorom

Preko starih kontakata sam doživio još jedno grozno iskustvo u Zaprešiću, 15 km sjeverno od Zagreba. Tamo su u jednom prijašnjem skladištu u 21 boksu trenutno 37 pasa, stalno u polumraku zatvoreni. Boksovi se čiste, odn. špricaju šlaufom (crijevom) dok su psi u boksovima. Betonska površina je stalno mokra, psi nemaju suhu površinu na kojoj bi ležali i gotovo nikakvog kontakta sa ljudima. Deke i košare koje sam tamo prije 3 mjeseca darovao leže jedna na drugoj u kutu jer smetaju pri čišćenju. Vodio sam ozbiljan razgovor sa vlasnikom – veterinarom (!!) i dao mu do znanja da ću postupiti kao u slučaju Zadar/Benkovac ako se ubrzo stanje životinja trajno ne poboljša. Kako kod Branka bude mjesta, tako će jednu po jednu ove jadne životinje osloboditi iz tog zatvora.

Stvarno se nadamo da će po mogućnosti puno pasa iz Čakovca moći biti udomljeni preko interneta. Za vrijeme mog boravka je Ute Hübner uspjela naći mjesto za njih 3 (Folker, Willi i Tonka), tako da su me pratili do Nürnberga.

Za kraj opet jedan poziv – Branko treba pomoćnike u skloništu, koji ne samo da se brinu za životinje, već znaju i koristiti čekić, držati lopatu itd. Osim toga trebamo donacije, donacije i još jednom donacije,

kako bismo mogli pomoći. Svaki euro pomaže kako bi se patnja smanjila.

Ovo je vrlo skraćena verzija napornih dana punih doživljaja (počevši od 3400 prijeđenih kilometara). Veliko hvala Ani. Bez nje ne bih mogao voditi sve one razgovore u Zadru i Benkovcu. I naravno hvala Branku i Lilli na njihovoj gostoljubivosti. Kasnije ove godine je slijedeće putovanje planirano za vođenje razgovora sa odgovornima u vladi.

Psi iz Čakovca se uvijek mogu vidjeti na internetu. Posjetite stranicu www.tsv-europa.de i pogledajte naše četveronožne prijatelje. Možda se nađe jedan kojem Vi ili Vaši prijatelji žele dati novi dom.

Tko želi još više informacija ili ima pitanja – poziv je dovoljan.

Volker Fritze